

794.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 26 kwietnia 1950 r.

w sprawie nadania Regulaminu Komisji Badania Wypadków Lotniczych.

Na podstawie art. 8 ust. (2) lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437) zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej i Bezpieczeństwa Publicznego, co następuje:

§ 1. Organizację i tryb pracy Komisji Badania Wypadków Lotniczych oraz sposób prowadzenia przez nią dochodzeń i warunki podejmowania decyzji, zgodnie z § 11 ust. 3 Instrukcji Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1949 r. wydanej w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej, Administracji Publicznej i Bezpieczeństwa Publicznego o postępowaniu w razie wypadków lotniczych (Monitor Polski Nr A-25, poz. 402) ustala regulamin, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim. Z tym dniem traci moc obowiązująca wszystkie zarządzenia wydane w zakresie, objętym niniejszym zarządzeniem.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

K. Rokossowski
Marszałek Polski

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

W. Wołski

MINISTER BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO

St. Radkiewicz

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r. (poz. 794).

REGULAMIN KOMISJI BADANIA WYPADKÓW LOTNICZYCH

§ 1. Komisja Badania Wypadków Lotniczych, w skrócie „K.B.W.L.”, istnieje przy Departamencie Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Komunikacji.

§ 2. Zadania K.B.W.L. określa Instrukcja Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1949 r. wydana w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej, Administracji Publicznej i Bezpieczeństwa Publicznego o postępowaniu w razie wypadków lotniczych (Monitor Polski Nr A-25, poz. 402) oraz niniejszy regulamin.

§ 3. 1. W skład K.B.W.L. wchodzi powołani przez Ministra Komunikacji:

- 1) przewodniczący;
- 2) sekretarz;
- 3) kierownik Kontroli Cywilnych Statków Powietrznych (K.C.S.P.);
- 4) znawca z dziedziny wykształcenia lotniczego;
- 5) przedstawiciel Głównego Instytutu Lotnictwa;
- 6) przedstawiciel Centralnego Instytutu Badań Lotniczo - Lekarskich;
- 7) znawca prawa lotniczego;
- 8) przedstawiciel Biura Wojskowego Ministerstwa Komunikacji, a w razie badania wypadków dotyczących samolotów P.L.L. „Lot” — przedstawiciel referatu wojskowego P.L.L. „Lot”.

2. Członkowie K.B.W.L. wymienieni w ust. 1 pkt. 1), 2) i 4) są powoływani spośród pracowników Ministerstwa Komunikacji, członkowie zaś wymienieni w ust. 1 pkt. 5) i 6) spośród osób zaproponowanych przez odnośne instytucje.

3. W razie zaistnienia wypadków wymienionych w § 8 ust. 3 Instrukcji z dnia 25 marca 1949 r. o postępowaniu w razie badania wypadków lotniczych wchodzi ponadto w skład K.B.W.L. przedstawiciel władzy wojskowej, wyznaczony przez dowódcę Wojsk Lotniczych.

§ 4. Kierownik Kontroli Cywilnych Statków Powietrznych jest z urzędu zastępcą przewodniczącego K.B.W.L.

§ 5. 1. Posiedzenia K.B.W.L. zwołuje przewodniczący na 5 dni przed wyznaczonym terminem. W sprawach nagłych termin nie obowiązuje.

2. Poszczególne wypadki rozpatruje się na posiedzeniach K.B.W.L. w kolejności dat wpływu. Przewodniczący może zmienić kolejność rozpatrywania wypadków, mając na uwadze wagę wypadków.

3. Sprawy na posiedzeniu Komisji referuje sekretarz K.B.W.L., a w przypadkach gdy prowadzone były przez K.B.W.L. dochodzenia na miejscu, wyznaczony przez przewodniczącego jeden z członków K.B.W.L. który brał udział w dochodzeniach.

4. W posiedzeniach K.B.W.L. bierze z reguły udział w charakterze obserwatora z prawem zgłaszania wniosków i udzielania wyjaśnień przedstawiciel użytkownika statku, który uległ wypadkowi, rozpatrywanemu przez K.B.W.L. Obowiązek zawiadamiania na czas użytkowników spoczywa na sekretarzu K.B.W.L.

5. W posiedzeniach mogą uczestniczyć z głosem doradczym rzeczoznawcy K.C.S.P., zaproszeni przez przewodniczącego K.B.W.L. na wniosek kierownika K.C.S.P. oraz zaproszeni przez przewodniczącego rzeczoznawcy z innych instytucji (np. z dziedziny radiofonii, meteorologii itp.).

§ 6. Uchwały K.B.W.L. zapadają większością głosów. W razie równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Do prawomocności uchwał potrzebna jest obecność przewodniczącego lub zastępcy i co najmniej trzech członków K.B.W.L. w tym przynajmniej jednego spośród osób, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt. 5), 6) i 8) względnie w § 3 ust. 3.

§ 7. 1. Po otrzymaniu zawiadomienia o wypadku przewodniczący K.B.W.L. ustala na podstawie otrzymanych informacji, czy K.B.W.L. przeprowadzi dochodzenia na miejscu wypadku, czy też wystarczy późniejsze zbadanie akt dochodzenia, przeprowadzonego przez rzeczoznawcę K.C.S.P.

2. K.B.W.L. bada na miejscu wypadki wszystkich polskich statków powietrznych komunikacyjnych, bez względu na to, gdzie zaszły, jak również wszystkie wypadki cywilnych statków powietrznych zagranicznych, zasze na terytorium Państwa Polskiego. K.B.W.L. bada też wszystkie wypadki innych polskich cywilnych statków powietrznych na obszarze Państwa Polskiego lub za granicą, połączone ze śmiercią lub ciężkim uszkodzeniem ciała osób, ze zniszczeniem zupełnym statku powietrznego, z uszkodzeniami statku powodującymi naprawę główną, wreszcie wypadki nie mające tych następstw, lecz uznane przez przewodniczącego za ważne z innych przyczyn.

3. Przewodniczący może zarządzić, gdy to uzna za celowe, badanie również innych wypadków lub wydarzeń statków powietrznych, które nie są wypadkami w rozumieniu § 1 ust. 2 Instrukcji z dnia 25 marca 1949 r. o postępowaniu w razie wypadków lotniczych.

4. Badanie wypadków polskich statków powietrznych za granicą ogranicza się do udziału w dochodzeniach prowadzonych przez władze państwa, na którego obszarze wydarzył się wypadek, względnie do wglądu do akt badań, przeprowadzonych przez te władze, stosownie do uprawnień Państwa Polskiego, określonych w umowach międzynarodowych lub w zezwoleniu, wydanym przez państwo obce.

5. Do udziału w dochodzeniach i badaniach, o których mowa w § 8 ust. 2 Instrukcji z dnia 25 marca 1949 r. o postępowaniu w razie wypadków lotniczych (zderzenie samolotu cywilnego z samolotem wojskowym, przewodniczący K.B.W.L. wyznacza jednego lub kilku członków K.B.W.L. bądź rzeczoznawców K.C.S.P., którzy przy przeprowadzaniu dochodzeń podporządkować się powinni przewodniczącemu, powołanemu przez władze wojskowe.

§ 8. O każdym wypadku, połączonym ze śmiercią lub ciężkim uszkodzeniem ciała osób, przewodniczący K.B.W.L. obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie pisemnie lub telegraficznie Ministra Komunikacji, dyrektorów Departamentu Lotnictwa Cywilnego, Departamentu Kontroli i Biura Wojskowego Ministerstwa Komunikacji oraz Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 9. 1. Decydując o przeprowadzeniu przez K.B.W.L. dochodzeń na miejscu, przewodniczący wyznacza jednego lub więcej członków K.B.W.L., którzy z ramienia K.B.W.L. udadzą się niezwłocznie do miejscowości gdzie zdarzył się wypadek, zawiadamiając telegraficznie lub telefonicznie właściwego rzeczoznawcę K.C.S.P. o swym wyjeździe.

2. Wyznaczenie do przeprowadzenia dochodzeń na miejscu członków K.B.W.L., nie będących pracownikami Ministerstwa Komunikacji, powinno nastąpić po uprzednim powiadomieniu ich przełożonych.

3. Przewodniczący K.B.W.L., wyznaczając kilku członków K.B.W.L. do przeprowadzenia dochodzeń na miejscu, powierza jednemu z nich kierownictwo dochodzeń.

4. W razie potrzeby przewodniczący K.B.W.L. może powoływać do udziału w dochodzeniach odpowiednich specjalistów w charakterze rzeczoznawców.

§ 10. 1. Przy przeprowadzaniu dochodzeń i badań K.B.W.L. kieruje się postanowieniami Instrukcji z dnia 25 marca 1949 r. o postępowaniu w razie wypadków lotniczych oraz postanowieniami niniejszego regulaminu.

2. Dochodzenie na miejscu wypadku polega na dokładnych zewnętrznych oględzinach miejsca i statku powietrznego, uzupełnionych, gdy tego zajdzie potrzeba, dokonaniem zdjęć fotograficznych, na protokołarnym przesłuchaniu załogi i pasażerów statku powietrznego oraz świadków wypadku, na poddaniu w razie potrzeby, oględzinom lekarskim członków załogi i innych osób, które odniosły obrażenia, na zbadaniu szczegółowym technicznym statku powietrznego i wszelkich jego urządzeń i części, jak silniki, osprzęt i t. p., na dokonaniu prób materiału, jeśli okaże się potrzebne i t. p. czynnościach, zmierzających do zebrania możliwie najobfitszego i najbardziej rzeczowego materiału, który by mógł stanowić dostatecznie silną podstawę do wysnućia potrzebnych wniosków.

§ 11. Członkowie K. B. W. L., którzy przeprowadzili dochodzenie, sporządzają z jego przebiegu protokoł na formularzach wskazanych w Instrukcji z dnia 25 marca 1949 r. o postępowaniu w razie wypadków lotniczych i przedstawiają wnioski co do przyczyn wypadku i odpowiedzialności. Wskazane jest posilkowanie się w tej mierze wskazówkami dla rzeczoznawców K. C. S. P., zawartymi w wydanej przez centralę K. C. S. P. szczegółowej instrukcji o postępowaniu przy badaniu wypadków i uszkodzeń sprzętu lotniczego.

§ 12. Protokoły wypadków, połączonych ze śmiercią osób, zniszczeniem sprzętu lub innymi poważniejszymi wydarzeniami rozpatruje K. B. W. L. niezwłocznie po ich nadejściu z terenu. Inne wypadki rozpatruje K. B. W. L. najpóźniej w ciągu miesiąca po otrzymaniu kompletnych materiałów.

§ 13. 1. Na podstawie badań i dochodzeń w terenie, jak i materiałów badań, nadesłanych przez rzeczoznawców K. C. S. P., K. B. W. L. ustala przyczyny wypadku i kto ponosi winę wypadku, określa procentowy stosunek przyczyn i wysnuwa wnioski co do rodzaju i stopnia kary w zakresie, przyznany przez prawo władzom lotniczym, posługując się w tym względzie osobną tabelą. (załącznik) oraz opracowuje projekty zarządzeń zapobiegawczych.

2. W razie powzięcia podejrzenia przez K. B. W. L. w toku badań, że przyczyną wypadku było przestępstwo, ścigane z urzędu, powinna ona zawiadomić niezwłocznie i

bezpośrednio władze prokuratorskie i bezpieczeństwa publicznego, jeśli one nie brały udziału w dochodzeniu.

§ 14. Przewodniczący K. B. W. L.:

1) przedstawia uchwały i wnioski K. B. W. L. dyrektorowi Departamentu Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Komunikacji;

2) składa dyrektorowi Departamentu Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Komunikacji kwartalne zestawienia statystyczne wypadków lotniczych oraz za pośrednictwem dyrektora Departamentu Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Komunikacji zestawienia roczne.

§ 15. Za udział w posiedzeniach K. B. W. L. w godzinach pourzędowych członkowie K. B. W. L. otrzymują wynagrodzenie określone w ogólnie obowiązujących przepisach.

§ 16. Członkowie K. B. W. L., biorący udział w dochodzeniach na miejscu wypadku, posiadają zaświadczenia wystawione przez przewodniczącego K. B. W. L., upoważniające do przeprowadzenia dochodzeń.

§ 17. Przy podróżach służbowych w związku z badaniami wypadków członkowie K. B. W. L. otrzymują diety, zwrot kosztów przejazdu i zwrot kosztów noclegu w myśl ogólnie obowiązujących przepisów.

§ 18. Ewidencję i statystykę wypadków lotniczych oraz archiwum akt K. B. W. L. prowadzi sekretarz K. B. W. L.

§ 19. K. B. W. L. korzysta z obsługi aparatu kancelaryjnego Departamentu Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Komunikacji.

§ 20. Wydatki, związane z działalnością K. B. W. L., pokrywane są w ramach budżetu Ministerstwa Komunikacji (Departament Lotnictwa Cywilnego) na podstawie zatwierdzonego przez Ministra Komunikacji preliminarza wydatków.

Załącznik do § 13 ust. 1 regulaminu K. B. W. L.
Załącznik do protokołu badań wypadku lotniczego.

Przyczyny pośrednie i bezpośrednie wypadku samolotu (szybowca) . . . z dnia . . . 19 . . . r. w %

1. Przyczyny spowodowane przez personel

- a) **Pilot — personel latający**
 - błąd pilotażu %
 - brak orientacji %
 - przekroczenie prawa lotniczego %
 - brak dyscypliny %
 - niedyspozycja (stan zdrowia) %
 - braki w wyszkoleniu pilota-personelu latającego %
 - wina instruktora %
- b) **Kierownictwo naziemne**
 - wina kierownictwa %
 - wina kontroli lotniczej %
- c) **Obsługa techniczna**
 - błędy obsługi technicznej %
 - wina kontroli technicznej %

2. Przyczyny techniczne (sprzęt)

- usterki techniczne %
- wady działania %
- materiał %
- osprzęt %

- 3. **Przyczyny terenowe** %
- 4. **Przyczyny atmosferyczne** %
- 5. **Inne** %
- 6. **Nieustalone** %

Powyższy podział przyczyn przeprowadziłem według dokładnej analizy wypadku na podstawie zeznań załogi i badania świadków.

Prowadzący dochodzenia:

adres dnia

podpis — pieczęć.